

1. zastavení: Ježíš je odsouzen. František říká: „Ty jsi trpělivost a mírnost.“

Představ si, že tě někdo nespravedlivě obviní a ty mlčíš, protože víš, kdo jsi. Ježíš se nehádá. František se taky vzdal všeho, i peněz a slávy, aby byl svobodný pro Boha. Pane, uč mě nehádat se o každou hloupost a věřit, že ty jsi můj zastávce.

2. zastavení: Ježíš přijímá kříž. František říká: „Ty jsi naše bohatství.“

Kříž vypadá jako prohra, ale pro Ježíše je to objetí nás všech.
František objímal lidi, kterých se ostatní štítily. Nebál se "těžkých věcí".
Pane, dej mi odvahu neutíkat před tím, co je těžké nebo nepříjemné.

3. zastavení: Ježíš padá poprvé. František říká: „Ty jsi naše síla.“

Někdy se nám něco nepovede a cítíme se trapně. Ježíš padá do prachu.
František říkal, že i když jsme slabí, Bůh nás má nejraději.
Pane, když se mi něco nepovede, pomoz mi znovu vstát a zkusit to znovu.

4. zastavení: Ježíš potkává svou maminku Marii. František říká:

„Ty jsi láska a smilování.“ V nejtěžší chvíli vidí Ježíš známou tvář. František měl hlubokou úctu k Marii – byla pro něj jako bezpečný přístav. Pane, díky za lidi, kteří mě mají rádi a stojí při mně, i když mi není do smíchu.

5. zastavení: Šimon pomáhá Ježíši nést kříž. František říká: „Ty jsi naše naděje.“

Šimon byl úplně obyčejný kluk z pole. A najednou pomáhá Bohu!
František chtěl být "menším bratrem" – tím, kdo slouží ostatním. Pane, ukazuj
mi každý den, komu mohu pomoci, třeba jen úsměvem nebo laskavým slovem.

6. zastavení: Veronika podává roušku. František říká: „Ty jsi krása a laskavost.“

Veronika vykonala malý, ale odvážný skutek.
František viděl Tvou tvář v celém stvoření.

Pane, pomoz mi, aby lidé v mém jednání mohli zahlédnout Tvůj obraz.

7. zastavení: Ježíš padá podruhé. František říká: „Ty jsi naše jistota.“

Zase pád. Bolí to víc než poprvé. Ale Ježíš se nevzdává.

František věděl, že bez Boha neudělá ani krok.

Pane, když ztrácím jistotu a bojím se, připomeň mi, že Ty mě držíš za ruku.

8. zastavení: Ježíš setkává plačící ženy. František říká: „Ty jsi radost a veselí.“

Ježíš nechce, aby na něj lidé jen smutně koukali. Chce, aby změnili své životy k lepšímu. František byl "Boží šašek" – šířil radost, i když mu bylo těžko. Pane, uč mě šířit místo špatné nálady radost.

9. zastavení: Ježíš padá potřetí. František říká: „Ty jsi náš ochránce.“

Ježíš už skoro nemůže, ale cíl je blízko. František na konci života hodně trpěl, ale stále děkovat za "bratra Slunce". Pane, dej mi sílu dělat věci až do konce, i když už se mi někdy nechce.

10. zastavení: Ježíš je svlečen z šatů. František říká: „Ty jsi naše

všechno bohatství.“ Vojáci mu vzali všechno. Ježíši zbyl jen Bůh Otec. František se taky všeho vzdal, aby byl úplně volný jako pták. Pane, pomoz mi, ať nejsem závislý na věcech.

11. zastavení: Ježíš je přibit na kříž. František říká: „Ty jsi naše

víra a láska.“ Ježíš se nechal ukřižovat, aby nám dokázal svou lásku. František měl na ruce stejné rány. Pane, díky, že mě nikdy neopustíš, ať udělám cokoliv.

12. zastavení: Ježíš na kříži umírá. František říká: „Ty jsi náš věčný život.“

(chvilé ticha) Je dobojováno. Ježíš dal všechno. František na konci života volal: „Vítej, sestro Smrti!“, protože věděl, že u Boha je teprve začátek. Pane, děkuji ti za tvůj život, který jsi mi daroval.

13. zastavení: Ježíšovo tělo snímají z kříže. František říká: „Ty jsi pokoj a mír.“

„Ty jsi pokoj a mír.“ Nyní je Ježíš v náručí své maminky.
František miloval pokoj a šířil ho všude, kam přišel.
Pane, udělej ze mě nástroj svého pokoje.

14. zastavení: Ježíš je položen do hrobu. František říká: „Ty jsi zázrak, Pane.“

Vypadá to jako konec, ale my víme, že hrobem to nekončí. František věřil v zázraky každý den. Pane, pomoz mi věřit, že i z toho největšího smutku můžeš udělat něco úžasného.

Pán ti žehnej a ochraňuj tě! (Svatý František)

Ježíš zvítězil nad každým hrobem i kamenem. Svatý František ti vzkazuje:
„Nebud' smutný, Bůh je tvůj nejlepší přítel a tvá radost!“